

ושמו שלום, והכל נקשר בשלום. רבי אמר, ראיית ששה שלום. העליזון הקדוש הפל הוא שלום, והכל אחד, ומהרכבים נפרדות לצד זהה וצד זהה. יוז"ד של השם הקדוש קשורה בשלשה קשרים, משום זה היינו, קוץ אחד למטה, וקוץ אחד למטה, ואחד באמצע. משום שלשה קשרים השללו (הקשרו) בה, קוץ אחד למטה, כתר עליזון, שהוא עליון מעלה כל העליזונים, הראש של כל הראשונים, והוא עומד על הפל. קוץ אחד באמצע, שהוא ראש אחר. משום שהיו שלשה ראשים, וכל אחד ואחד ראש לבדו. וכן הקוץ של האמצע זהו ראש אחר שיוציא מוקוץ של מעלה, והוא ראש של כל השאר הראשים שיבנה מפניהם השם הקדוש, והראש הזה הוא נספָר של הפל.

ראש אחר מתחזון, הוא ראש להשכות את הגן, והוא מעין הרים שפל הגטויות משלימות ממנה. וזהו י' בשלשה קשרים, וכך נקרה שלשלת, כמו שלשלת הזה שנתקשרה זה בזה, והכל אחד.

שנינו בספרו של חנוך, בשעה שהראוי לו חמת הסודות העליזונים וראה את האילן של גן עדן, הראוי לו חכמה בסוד עליזון, וראה של הульמותיו היו נתקשרים זה בזה, שאל אותן על מה קיימים? אמרו לו, כלם עומדים על י', מפנה נבנו והשלשלו (נבראו ונתקשו), שפטות (תהלים כד) כלם בחקמה עשית. וראה שלם מזענעים מאימת רבונם, ועל שמו כלם נקרה.

ובספרו של שלמה הפל א' אמר, מהגעה היא בשלשלת של שלשה

שלום. ישמייה שלום, ואתקשר כלל בשלום. רבי אבא אמר, חמינא דהאי שמא קדיישא עלאה כלל הוא שלום, וכלא חד. ואחרן מתפרקשאן להאי סטרא, ולhai סטרא.

יוז"ד דשמא קדיישא אתקשר בתלת קשרין, בגין דא,hai, קוץ חד לעילא, וקוץ חד למטה, וחד באמצעיתא. בגין דתלת קשרין אשתקלשלו (נ"א אתקשרו) בה חד קוץ לאילא, כתרא עלאה, דהוא עלאה מכל עלאין, רישא דכל רישין, והוא קאים על כלל.

חד קוץ באמצעיתא, דהוא רישא אחרא. בגין דתלת רישין הוו, וכל חד וחד רישא בלחוודי. ועל דא קוץ דאמצעיתא, דא הוא רישא אחרא, דנפיק מקוץ דלעילא, והוא רישא לכל שאר רישין, לאתבנה שמא קדיישא, והאי רישא סתימא דכלא.

רישא אחרא מפחא, הוא רישא לאשקהה לגנטא, והוא מבוע דמיין, דכל נטיען אשתקניין מגיה. ודא הויא י' בתלת קשרין. ועל דא שלשלת אקרוי. בהאי שלשלת, דאתקשר דא בדא, וכל חד.

האנא בספרא דחנוך, בשעתה דஅஹיאו ליה חכמתא דרזין עלאין, וחמא אילנא דגנטא דעדן, אחיזו ליה חכמתא, ברזא עלאה. וחמא, דבלחו עלמין הוו מתקשרן דא בדא, שאיל לוין, על מה קיימיין. אמרו ליה, על י' קיימי בלהו. מגיה אתבניאו ואשתקלשלו (נ"א אתבראו ואשתקלו). דכתיב, (תהלים כד) כלם בחקמה עשית. וחמא, דבלחו מזקענו מכךilio דמאיריהן, ועל שמיה אתקרוין בלהו.

ובספרא דשלמה מלכא אמר, מטעון די בקטפורה דתלתא, דבלילן

שפלולים בדבק וקשר של גוףו. אחד פחד (שלמות) של הכל, אחד סומם שבילים, ואחד נחר עמק. אחר כך פרט באותיות, (של אל) הבית בשכלו יוזד ה"א, הבניין של הכל. אחד סתום השבילים, ואחד נחר עמוק (לכל) שלמות השם הקדוש י"ה ראש של הכל, אב הכל. ר' הבן שהוליד ויצא מפנו, וממנו נמצא ד', בת. הגבירה שפל הנינים (ההרים) בידיה נמצאים, טמירה בכל העולמות, עליונות יעצים, ועליונים ותחתונים שעליונים יוצאים, ועליונים ותחתונים נזונים מפנה. הרי יוזד שלמות הכל, ומהם הקדוש נתן בו, ונמצא נספר בתוכו.

אחר כך יוזד הוציאה הכל, ושלשהה הכל בקשר אחד זה עם זה. והרי באהר המנורה הקדושה, י"ה הוציא אותה הבהיר, שכחוב בו (בראשית ס) ונחר יצא מעין להשקות את הגן. (כמו זו היה, סוד הביתה, והוא הא קאמ העליונה).

ואתו נחר מוציא שנינו, כמו שתבא, וממנה נזונים. אחר כך יוצאים שני בנים, והפת נזינה מבן, זה ר', הרי בן המלך הנה שהשלום בלו שלו, סוד של תפארת. ואחר כך נמצאת ה' שנזינה מן ר', והרי פרשו. (אחר בר יוצאים שניים, בן ובת. וזה היה המלה שלמות הכל שלו. וזה הפת נזינה מן ר', והרי פרשך) נמצא שי עקר וירוש ושלמות הכל. זה מה שכחוב (משל כי) במתניתה יבנה בית.

שנינו, עשרה שמות השכלו ר' יאו מהו יוזד הגון. י' שהיא העשרה של האותיות. ואת כלם הכניסה לאותו נחר קדוש בשחתעה. ועשרה שמות נסתירים באחד. וכך נסתירים ב'. י' מוציאה אותם. י' כוללת אותם. י' מוציאה אותם. הוא אב לכל. אב לאבות.

בקיטפה דגופיה. חד דחילו (ס"א שלמו) דכלא. חד סתים שבילין. חד נחר עמייק. **לבחור פריט באתונן,** (לאלא) ביתה בשכלו ליה יוזד ה"א. **בניניא דכלא.** (חד סתים שבילין. ימר נחר עמייק לכל) שלימו דשם קדישא י' רישא דכלא, אב לכלא. ר' בן DAOVID ונספיק מגניה. ומניה אשתקחה ד', בת. מטרוניגתא דכל דינין (ס"א דינין) בידה אשתקחו טמירה בכלחו עולםין, (ס"א עלאי נפקוי, ועלאי ותפאי) דעלאיין נפקין, ועלאיין ותפאיין מנה אתוננו. הוא יוזד שלימו דכלא, ושם קדישא אשתקכל ביה, ואשתכח סתים בגיה.

לבחור יוזד אפיק כלא, ושלשל פלא בקשורה חדא, דא בדא. והוא אויקמיה בוציניא קדישא, י' אפיק ההוא נחר, דכתיב ביה (בראשית ס) ונחר יוצא מעין לשקות את הגן. (ד"א לעג בינויו) דא ה', רזא דבריה, והוא אימא עלאה. וזהו נחר, אפיק תרין בנין, כמה דאמר. ומנה אתוננו. לבחור נפקין תרין בנין, וברטא אתונת מבן, דא ר', הוא בן האי מלכא דשלמה כלא דיליה, רזא דת"ת. ולבחור אשתקחה ה', דאתונת מן ר'. והוא אויקמיה. (ס"א לבתר נפקין תרין ברא וברטא ו"ה חי ברא מלכא כלא דיליה. והאי ה' ברטא אתונת מן ר' והוא אויקמיה) אשתקחה, ד' עקר רושרא ושלימור דכלא. הוא דכתיב, (משל כי) בחכמה יבנה בית.

הן, י' שמות אשתקכלו ונפקו מהאי יוזד. י' דהיא עשייה דאתונן. ובכלחו אעליל לון לההוא נחר קדישא, בד את עברא. ועשירה שמקן כלחו סתימים בחד. ובכלחו סתימים ב'. י' פليل לון. י' אפיק לון. הוא אב לכלא. אב לאבות.

לאבות.